

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] nemsniitsbeløbene for 1937, 1938 og 1939, altsaa paa Linie med hele den gældende Udbyttebegrænsning. Derimod er Direktørernes Tantiømer ikke med, idet Erfaringen har vist, at det var ganske umuligt at kontrollere dette Omraade. Hvad man nægtede Direktørerne at faa i Tantiøme, kunde Direktørerne faa i større Løn eller Repræsentation, og saa var man lige vidt, og jeg tænker, det ærede Medlem er enig i, at Love, som man ikke har nogen fornøftig Mulighed for at skaffe overholdt, skal man ikke vedtage eller videreføre.

Jeg har i og for sig ved de Bemærkninger, jeg her har gjort, allerede berørt de Problemer, de øvrige ærede Ordførere var inde paa. Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby siger om Materialet, at man umiddelbart kan læse af dette Materiale, at man kan ophæve Udbyttebegrænsningen. Det synes jeg ikke man umiddelbart kan læse af Materialet. Man kan umiddelbart læse af Materialet, at man, for saa vidt angaar Skatteaaret 1945, ikke kan motivere en Udvidelse af Lovgivningsomraadet til ogsaa at dække de nye Selskaber, men vi har samtidig de Tal for stigende Indtægter i Aktieselskaber, som jeg citerede før i mine Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen. Deraf fremgaar det, at der har været en Stigning, og deraf fremgaar, at man ikke umiddelbart kan udlede noget af dette Materiale om, at Aktieselskabernes Udbyttebegrænsning og Loven herom straks omgaaende og totalt kan ophæves.

Naar det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling) kunde mene, at det, man med denne Lov havde tilsigtet, ligefrem var at genere Aktieselskabsformen, tror jeg ikke, det ærede Medlem har Ret. Det har vist ikke paa noget Tidspunkt været Hensigten, og det har i hvert Fald heller ikke været Resultatet, idet man tværtimod maa sige, at Resultatet af Udbyttebegrænsningen over for Aktieselskaberne har været en Konsolidering og en Sanering af Aktieselskabernes Forhold stik i Modsetning til, hvad der fandt Sted efter sidste Krig.

Jeg kan heller ikke gaa helt ind paa den Tanke, at Aktionærerne paa nogen Maade skulde være blevet daarligere stillet end andre Samfundsborgere. De har trods Udbyttebegrænsningen gennemgaaende faaet højere Renter af deres Penge, end de vilde have faaet ved en hvilken som helst anden Pengeanbringelse, og de har endvidere gennem de Kursstigninger, som har fundet Sted under Krigen, faaet Formueforøgelser.

Jeg er af den Mening, at man naturligvis nok i Udvalget kan drøfte Spørgsmaalet om en yderligere Skærpelse af denne Lovgivning, saaledes som det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen ønsker det, eller en Lempelse af Lovgivningen, saaledes som det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling) ønsker det, men jeg tvivler paa, at nogen af Delene lader sig gennemføre. Hvad Lempelser angaar, tror jeg, at det af rent tekniske Grunde vil være meget vanskeligt at foretage saadanne Lempelser. Jeg tror, man snarere kommer til at staa over for den Mulighed, som den ærede Ordfører for det konservative Parti berørte, nemlig at ophæve Loven. Jeg tror i og for sig, at man kommer til at staa over for det Alternativ enten at ophæve Loven eller opretholde den, og en Ophævelse af denne Lov tror jeg ikke noget ansvarligt Parti her i Tinget vil finde rimelig og vil tage Ansvar for over for Befolkningen; dertil er der for store Reserver gemt i Aktieselskaberne, som man kunde befrygte kunde blive udbetalt i Udbytter til Skade for hele den økonomiske Politik, og det er heller ikke noget, man fra ansvarlig Side vil kunne gaa ind for.

Kristen Amby: Jeg synes, det bliver nødvendigt for mig at gøre nogle flere Bemærkninger efter den højtærede Handelsministers Tale. Jeg havde troet, at vi blot havde kunnet lade Lovforslaget gaa i Udvalg og dèr fortsatte Drøftelserne.

Den Tale, den højtærede Handelsminister holdt, var egentlig afslørende for Ministeren. Han fortalte nu, at Materialet viste, at der ingen Grund var til at stille Forslag om, at de nye Aktieselskaber, Selskaber siden 1940, skal med ind under Udbyttebegrænsningsloven. Men inden Jul var den samme Handelsminister, uden at have undersøgt det, saa ivrig efter at stille Forslag derom. Det er alligevel mindre betryggende for Landets Erhvervsliv og Landets Borgere, at man stiller et Forslag med vidtrækkende Konsekvenser, men et Par Maaneder efter maa erkende, at der ingen Grund er til at stille et saadant Forslag.

Den højtærede Handelsminister sagde, at man af det foreliggende Materiale kunde slutte, at man uden Skade kunde undvære denne Lov, dog kun for saa vidt angaar nye Selskaber. Men jeg synes, det er Handelsministeren, som skylder Bevis for, at de gamle Selskaber, de tidligere Selskaber, vil misbruge Friheden, naar de nye ikke har gjort det; det kunde de alle have gjort, højtærede Handelsminister. Som Pengemarkedet ligger her i Landet, kunde alle de